

La confusió, les pors i les polítiques de la por

Andorra no passa per un bon moment. La societat està angoixada. Hi ha pors. Moltes pors. I molta confusió.

Por de fer-se imposar una manera de viure diferent a casa seva, por de no poder cobrir les seves necessitats, de no poder protegir els seus fills, por de les incerteses i també del progrés, por de convertir-se en un assistit, por que s'escolti més els altres que a un mateix, por de la complexitat.

Si repassem l'actualitat probablement veurem que els nostres interessos més sensibles passen per organismes que no tenen res a veure amb les estructures polítiques que hem votat.

Les institucions polítiques que s'han constituït a partir del vot de les ciutadanes i els ciutadans d'Andorra tenen molt limitat el seu àmbit de decisió. Aquests dies s'ha prou vist i comprovat al Consell General.

Segur que tots estariem d'acord que convé a Andorra, i a tot arreu d'Europa, un bon Govern, que gestioni amb eficàcia el desenvolupament econòmic, institucional i social. Un Govern que governi promovent un equilibri entre les institucions, la socie-

tat civil i el mercat. Però no tenim aquest Govern.

Tenen raó els que pensen que s'està produint una desviació de poder, perquè la política tradicional ja és insuficient per donar les respostes que cal. D'aquí les pors.

Unes pors generades, orquestrades, per una doctrina conservadora que culpabilitza les persones per la seva pròpia incapacitat per prosperar i les fa autoresponsabilitzar-se per la seva manca d'èxit.

S'ha anat fomentant així que la gent assumeixi el dogma que no hi ha un altre sistema possible que el Govern dels millors conservadors.

Però, insisteixo, es nota que en la societat s'intensifica la sensació subjectiva de pèrdua de capacitat de control. Ens estem adonant que amb Antoni Martí al capdavant del Govern ens trobem cada cop més en una dependència creixent de tercers, aliens al Consell General que vota la ciutadania.

I aquest descobriment suscita inevitablement una sensació d'inseguretat i una forta por.

Hi ha ferides profundes i de llarg termini que la gestió d'Antoni Martí, dels seus governs des del 2011, deixarà en la societat andorrana, i no parlo només de les retallades en sanitat, en dependència, en pensions i en salaris dels funcionaris. Em refereixo a la reducció de la renda disponible familiar i a la mortaldat d'empreses.

I també convé situar en aquest escenari l'agenda ideològica que ha aplicat DA: impedir la despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs a les ordres del príncep episcopal, promoure una política de seguretat basada en un aparell d'escoltes telefòniques que posa en perill les nostres llibertats i control dels mitjans de comunicació públics, entre altres qüestions.

Potser *confusió* és la paraula que descriu més bé els últims anys. En la boira espessa de l'actualitat tot allò que és important –el malestar de tantes famílies a causa de la persistència de l'atur o la manca d'horitzons dels joves: la generació més formada que acabarà sent també la més frustrada– queda emmascarat per anècdotes polítiques menors que entretenien el personal però no tenien res a veure, de fet, amb els afers col·lectius: baralles i ganivetades al PS abans de la marxa de les persones que vam

fundar SDP i els romanços sobre la necessitat d'una fusió en són l'exemple més recent.

S'imposa la demolició retòrica i emotiva de l'adversari (mitges veritats, rumors sense confirmar) mentre reculen els arguments, les propostes, les idees.

El mes de febrer passat, en la presentació del programa electoral d'SDP, Víctor Naudi deia que “el futur sembla ple d'incerteses, agreujades per la pèrdua de confiança i de valors”.

Per això hem de retornar l'acció política al centre de la societat, alçant la cortina del desencís i de la desesperança. Només així retrobarem una Andorra rica de projectes, d'iniciatives, jove, enèrgica i dinàmica.

A SDP pensem que una nació, si vol viure, ha de creure i ha de voler.

Creure en uns valors: la llibertat, la igualtat, el progrés, la felicitat.

I ha de voler compartir aquests valors i portar-los ben amunt i ben lluny, cap a un futur millor.

Sense pors.